

Respostes a la ciutadania del PSC al Ple de 21-5-2014

María Jesús Sinfreu

Ara que està tan de moda això del “dret a decidir”, des de l’Ajuntament contempen la possibilitat, que assumptes tan polèmics, i que concerneixen tant a la ciutadania (com per exemple, la implantació de zones verdes o blaves i el tanatori) els puguin decidir els propis ciutadans a través de consultes participatives?

El senyor Giner:

Bé, doncs els canals de participació són diversos, i es pot, doncs, triar qualsevol d’ells. A tall d’exemple, el Reglament Orgànic Municipal sí que parla de la possibilitat de fer consultes d’acord amb la legalitat vigent, per tant, hi ha aquesta possibilitat. El que està clar és que les consultes sobre drets de tercers no són procedents, perquè si hi ha un dret que correspon a una persona física o jurídica no es pot sotmetre, a consulta. Té el dret i ja està, no pots fer una altra cosa més que observar el que diu la legalitat vigent. A part d’això, també hi ha altres canals de participació que els hem esmentat, aquest mateix que estem fent servir ara n’és un d’ells, les preguntes a la corporació després de la sessió del ple. També estan els consells sectorials, infants, l’audiència pública, participació, etcètera, etcètera. És a dir, per tant, nosaltres creiem, doncs, que el nostre reglament orgànic ja incorpora aquests processos de participació al que es refereix la senyora María Jesús Sinfreu.

La senyora alcaldessa:

“No, no l’entenem nosaltres, però potser a aquesta veïna, que pregunta cada ple, potser podríem fer l’esforç...”

La senyora alcaldessa:

“Sí, perquè com no especifiqui, crec que caurem en el dubte. Jo no tinc cap problema a ser flexible si vostès volen exercir ara mateix el dret a participar. Nosaltres havíem tingut o teníem molt clar que, efectivament, la pregunta era en concret d’aquesta manera i ja estava. Però com que és una persona que sembla ser que pregunta per escrit ple rere ple, doncs potser posar-nos en contacte amb la veïna, i al final demanar que ens ho acabi especificant, perquè si no, cau dintre de la interpretació, i en això té raó la senyora Morera. Doncs bé, hi ha algú que vulgui intervenir? Bé, algú més? Algú més? Doncs el senyor Figueras primer, i la senyora Morera després.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé, doncs... Sí, ja m’ho imaginava, que algú despertaria una mica més tard. Senyora Millà, per descomptat, té la paraula.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. Doncs acabada aquesta part de les preguntes entrades per escrit al registre, passem a la formulació de precis i preguntes. Primer és el torn dels presidents i de les presidentes de les associacions de veïns que avui siguin presents en el ple. (*Remor de veus.*) Bé, no ens hem entès, veig que no. És primer el moment, com dic, de presidents o presidentes de les associacions de veïns, jo de moment, igual vaig errada, però només veig el senyor Álvarez, que no em demana la paraula, igual se'm passa algú més... Senyor... Sí, però aquesta associació no és una associació de veïns. (*Veu de fons.*) Sí, entitats tenim moltes legalitzades, però amb la consideració d'associació de veïns i federades... (*Veu de fons.*) Sí, cap problema. Sí, bé, avui no encetaré una discussió, ja vostès ho saben perfectament.

Jo veig la del Centre, no veig cap més, i per tant, ara sí, ara s'obre un torn de... Jesús San Martín, el president de la comunitat de propietaris de La Mallola em demana la paraula? Doncs... (*Remor de veus.*) Molt bé, doncs obrim un torn obert per a tota la ciutadania que hi ha avui aquí, i ens deixarem de problemes, i tindran vostès temps, perquè a més som molt tolerables, i els demano que intentin respectar el ROM, tot i que hi haurà tolerància. Sí, és el que acostumem a fer tots plegats. Molt bé.

Els braços no es veuen amb claredat. La senyora Laura Benito. Al costat també el senyor Julio Roldán, també demana? Sí. I les dues persones del davant? Guillermo Francés i Javier Mederos? Molt bé. Sergi Oliveres també? Jo crec que d'aquesta part no ens hem deixat ningú, si no ara ho repassarem. I ens quedaria aquesta altra banda que, si us plau, em podrien recordar el nom per prendre nota i després...?

Doncs ara el portaveu de l'equip de govern farà lectura del nom de les persones, i si ens hem deixat alguna ara prenem nota.”

El senyor Giner:

“Hem anotat Jesús San Martín, Jordi Raventós, Enric Vilaseca, Laura Benito, Julio Roldán, Guillermo Francés, Javier Mederos, Sergi Oliveres, Tomàs Llassat i Yolanda Cañamares.”

La senyora alcaldessa:

“I la senyora Neus Oró, que ara al final no l'havia aixecat, però és cert que l'havia demanat al principi. (*Veu de fons.*) Molt bé.

Bé, doncs com que veig que hi ha alguna persona que no és habitual del ple, doncs lleigeixo el que diu exactament el ROM, i és que el president o presidenta del ple autoritzarà la formulació d'intervencions orals per part de les persones assistents a la sessió, amb una durada màxima de trenta minuts. Es podran formular un màxim de dues intervencions per persona, i cada intervenció tindrà una durada màxima d'un minut. El sobrant de temps de les intervencions no serà acumulable.

Bé, doncs comencem amb el senyor Jesús San Martín. Té una qüestió o dues?”

El senyor San Martín:

“*Tengo* dues.”

La senyora alcaldessa:

“Doncs un minut per a cada.”

El senyor San Martín:

“Tengo un documento aquí que me han encargado leer en este pleno, y si me permiten, lo leo con rapidez: «La junta de gobierno de la comunidad de propietarios del conjunto residencial La Mallola, en reunión extraordinaria celebrada en Esplugues de Llobregat el 20 de mayo de 2014, acuerda por unanimidad encomendar a su presidente la lectura del documento que a continuación se detalla en el pleno del ayuntamiento que se celebrará el 21 de mayo de 2014. Hemos de manifestar antes que nada que somos conscientes de las dificultades de gobierno que una ciudad como Esplugues de Llobregat puede llegar a plantear al equipo municipal, y somos conscientes igualmente de los avances y mejoras realizados de manera continuada en nuestra ciudad, con los que hemos conseguido alcanzar cotas hace años impensables en el bienestar de los ciudadanos. Tampoco olvidamos que el número de errores cometidos se han podido reducir al mínimo, no solamente por la gestión de los responsables del gobierno de la ciudad, sino también por el trabajo de la oposición, y en un buen número de casos por la influencia de la acción ciudadana, que por suerte es especialmente activa en esta zona.

Dicho esto, pasamos a exponer el objeto del presente escrito. El 1 de marzo de 2013, la sociedad Elysium Europa S.L. presentó ante este ayuntamiento el plan especial de concreción de usos y ordenación volumétrica de la parcela situada en la calle Jacint Esteve i Montaner 112, con el ánimo de instalar en ella una actividad de tanatorio. A renglón seguido, fuimos convocadas por el equipo de gobierno municipal las agrupaciones vecinales de La Miranda, ciudad Diagonal y La Mallola a varias reuniones informativas, con el fin de pulsar nuestra opinión al respecto. Con la información recogida en estas reuniones y el análisis de sus propios técnicos, este ayuntamiento elaboró un informe en el que manifiesta textualmente: que la implantación de la actividad de tanatorio en la finca situada en la calle Esteve i Montaner 112 no se adecua plenamente al interés público del municipio de Esplugues de Llobregat; que la instalación del tanatorio en la mencionada finca produciría a futuro efectos negativos, tanto emocionales como patrimoniales, que dificultaría la integración de esta actividad en una zona en la que predomina el uso de viviendas unifamiliares; que el criterio municipal para el uso de dicha parcela, clasificada como 7b, sería la de una actividad sanitario-asistencial complementando y dando soporte a las residencias asistidas existentes en la proximidad.

Como consecuencia de esto, se intentó un cambio de implantación para el tanatorio a una parcela situada en los terrenos municipales existentes en la confluencia de las calles Nord i Andreu Amat. El pasado 6 de mayo de 2014 fuimos convocados de nuevo por el equipo de gobierno las agrupaciones vecinales de La Miranda, Ciudad Diagonal, La Mallola-casas, La Mallola-pisos, y las casas Benavent, y fuimos informados los presentes de que el ayuntamiento abandonaba la opción de situar el tanatorio en la confluencia de las calles Nord y Andreu Amat, y que habiendo sido instado por la empresa Elysium Europa S.L. a decidirse por una de las dos opciones planteadas, el equipo de gobierno se veía obligado a tramitar el plan especial de concreción de usos y ordenación volumétrica presentado en su día por la mencionada empresa.

Llegados a este punto, necesitamos manifestar una vez más nuestra clara oposición a este proyecto, y para ello queremos utilizar los mismos argumentos empleados por el ayuntamiento en su informe interno y ya comentados: falta de adecuación al interés público, dificultades de integración de la actividad en la zona, no coincidencia con los criterios de uso del ayuntamiento para la parcela en cuestión. A los que nosotros queremos añadir dos argumentos adicionales, a nuestro entender nada despreciables: que la instalación del tanatorio conllevaría un aumento del tráfico en la zona, y convertiría a la plaza de la Constitución en un punto negro con efectos negativos en el área Norte de Esplugues muy difíciles de resolver, y con gran impacto en nuestra calidad de vida; que los edificios de la residencia Acomodare quedarían sin uso por inviabilidad del negocio, con el consiguiente impacto económico en las arcas municipales y el aspecto futuro del barrio, al tener muy probablemente unos edificios vacíos y en ruinas.

Es por todo lo expuesto que la instalación de la actividad del tanatorio en la finca que nos ocupa está muy lejos de poder considerarse como de interés ciudadano, corresponde más bien a un mero interés estratégico y económico de una empresa que está dispuesta a llevar a cabo su proyecto y generar beneficios por encima de cualquier consideración de orden social, y es en este punto –entendemos– donde nuestros representantes en el ayuntamiento deben dejar de refugiarse en cuestiones de orden administrativo, y poner en práctica una vez más su capacidad de acción política, demostrando que han sido elegidos para defender los intereses de los ciudadanos. Si Esplugues no dispone de terrenos adecuados para instalar un tanatorio, simplemente el tanatorio no debería instalarse en su término municipal.»

Terminada nuestra exposición, deseamos formular dos preguntas. Gracias por la paciencia. ¿Cuál es la postura de los diferentes partidos políticos sobre este asunto? Dos: ¿cuál es el criterio que el equipo de gobierno piensa aplicar para tramitar la solicitud presentada por Elysium Europa S.L.? ¿Va a ser un criterio restrictivo, o por el contrario, un criterio más flexible y generoso? Muchas gracias.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé, gràcies a vostè. El senyor Enric Vilaseca. Senyor Vilaseca, té una o dues qüestions? Doncs té un minut per a ella, per plantejar-la.”

El senyor Vilaseca:

“Bona nit, senyora alcaldessa. El dia 6, en una reunió convocada per l'ajuntament, el senyor Enric Giner, tal com han dit, ja ens va comunicar oficialment a tots els veïns que no es faria la permuta de terrenys per fer el tanatori al carrer del Nord, tal i com en acabar l'últim ple també ens van adreçar personalment.

Estem satisfets que s'hagi retirat la iniciativa de fer la permuta, donat que representava un greuge comparatiu molt fort per a tots els veïns, sense entrar en més consideracions sobre la conveniència o no d'utilitzar un terreny públic per a una activitat tan poc adient a la zona, que acabaria afectant els actes, trobades lúdiques organitzades en el carrer Andreu Amat, no volguda pels veïns, i que devaluaria les nostres «vivendes». Així i tot, els veïns i nosaltres mateixos quedarem molt més tranquils si aquesta decisió de no fer la permuta quedés plasmada per escrit, amb la renúncia de l'ajuntament de portar a terme el conveni que va ser autoritzat i aprovat en el ple municipal de desembre. Creiem que seria la manera d'actuar més correcta, i el que tranquil·litzaria els veïns, veure que el que s'ha dit quedés reflectit en un escrit, de la mateixa manera que ho va ser per l'aprovació provisional del conveni de permuta. En un benentès, no ens agrada que en cap lloc de la nostra ciutat s'instal·li una indústria de la mort.

En resum, voldríem saber si la decisió de retirar la proposta de fer un conveni de permuta per posar el territori en el carrer del Nord és totalment definitiva, i si ho és, i si és factible, que quedi reflectit per escrit, i a ser possible en el ple municipal, d'igual manera que ho va ser l'aprovació del conveni en el ple del mes de desembre.

Moltes gràcies, esperem les seves respostes.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. El senyor Jordi Raventós, que me l'havia saltat, em disculparà. Senyor Raventós, té una o dues qüestions? Doncs té un minut per a cada.”

El senyor Raventós:

“La primera fóra per als grups de l'oposició. Després del que ha passat, jo pensava que el ROM era una cosa per complir-la, com és la llei, però resulta que en la democràcia aquí, a Espanya, sempre hi ha un roc a la faixa. La persona que mana, quan una cosa no li sembla bé o no és del seu criteri, va fora, perquè diu: «Totes les associacions de veïns tenen dret a parlar, primer el seu president, i si no es delega, el president delega en algú», que en aquest cas ha sigut això, la presidenta ha delegat en mi. Estem legalitzats com a associació de veïns, vull dir que no som allò que ens ho diguem de nom sinó que estem legalitzats. Estem en tràmit per entrar a la Federació d'Associacions

de Veïns, llavors, no sé què més cal. Ara, si l'autoritat es pot permetre dir «no», jo pensava que només aquest dret de l'autoritat era quan hi havia un escàndol, quan hi havia alguna cosa que sortia de lloc. A mi em sembla bé que en un cas així tingui autoritat, però una cosa, em sembla que hem sigut pacífics i no hem fet res fora de la llei, que no siguem tinguts en compte... M'agradaria saber si per als demés això és la democràcia.

I després, la segona cosa és el que pretenia dir com a associació de veïns. Com a associació de veïns i veïnes d'Esplugues, demanem que després de l'estudi fet sobre la possibilitat de posar serveis de lavabos públics en els parcs més grans de la nostra ciutat, on es va prioritzar sobretot el cost econòmic que va portar a la decisió d'aparcar el tema, creiem que segueix sent una necessitat cada cop més justificada a mesura que l'hem anat parlant amb veïns, usuaris dels parcs i treballadors que hi fan algun tipus de servei. Cal tenir en compte preferentment la gent gran o persones que per algun tipus de malaltia requereixen anar sovint al servei; la gent que utilitza el parc amb nens i nenes i que volen educar-los cívicament a l'hora de fer les necessitats biològiques; el mal moment que passen els jardineros, que troben els excrements de restes humanes quan fan la seva feina entre les plantes.

Creiem que igual que s'ha trobat una solució per als animals de companyia amb els «pipicans», que també té un cost de construcció i manteniment, trobaríem diversos models de serveis de lavabos, com les cabines que es fan a les fires, les que hi ha a les platges, i les que hi ha, per exemple, a les autopistes franceses, que es netegen automàticament cada cop que algú les fa servir, o sigui que el cost econòmic depèn molt del tipus de cabina, i em sembla que és una cosa que valdria la pena tornar a reconsiderar, i que els demés veieu que si l'únic problema era l'econòmic, doncs veure quines possibilitats hi ha, i si un pressupost es pot tenir en compte.”

La senyora alcaldessa:

“Sí, doncs la senyora Laura Benito. Senyora Benito, té una o dues qüestions? Doncs té un minut per a cada.”

La senyora Benito:

“Sí, buenas noches. A ver, algunos padres nos informan de que parece ser que este ayuntamiento está haciendo un estudio sobre becas, y tiene una partida destinada a este estudio de 24.000 euros. Entonces, nosotros quisiéramos saber sobre qué tipo de becas se está haciendo este estudio, si esta información es correcta. También nos indican que este ayuntamiento ha retirado algunas becas de material escolar, y quisiéramos también conocer si esta información es correcta.

Y por último, tenemos muchas quejas sobre las bicicletas que no respetan el carril bici, pudiendo producir accidentes. Quisiéramos saber qué medidas va a tomar este ayuntamiento para evitarlo.

Gracias.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. Senyor Julio Roldán.”

El senyor Roldán:

“Hola. Dues.”

La senyora alcaldessa:

“Doncs un minut per a cada.”

El senyor Roldán:

“Bueno, señoras y señores concejales, señora alcaldesa. Mis preguntas son relativas a obras inacabadas, o casi casi olvidadas podíamos decir. La primera sería en referencia a la entrada que tenemos debajo de los Tres Molinos, ese acceso a Barcelona que está ahí con unas vallas de forma provisional hace ya demasiado tiempo, y la pregunta es qué puede hacer la junta de gobierno para solucionarlo, qué tipo de solución y para cuando, ¿no? Ésta sería la primera obra.

Y la cuestión de la segunda sería relativa al auditorio, otra obra también semiolvidada, ¿no?, y referente a su presupuesto, que originalmente era de 12 millones de euros, hubo un desvío de 8 millones de euros en la cimentación, en torno a, si no son estas cantidades por favor nos dicen cuál es, y el motivo sobre todo de ese desvío, ¿no?, porque si no fue ningún motivo sobrenatural, digamos, si había alguna forma de evitarlo, si se hicieron estudios geotécnicos, si se tuvo en cuenta todo, en fin, explíquennos el motivo de este desvío, porque es tan cuantioso... Primero lo cuantifican y luego nos dan el motivo del desvío, por favor.

Y nada más, éstas son las dos preguntas. Gracias.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé, moltes gràcies. El senyor Guillermo Francés. Senyor Francés, té una o dues?”

El senyor Francés:

“Hola, buenas noches, señora alcaldesa.”

La senyora alcaldessa:

“Té una o dues qüestions? Doncs té un minutet.”

El senyor Francés:

“Hola, bona nit a tothom. Jo volia fer una pregunta respecte a la partida pressupostària que teniu per a aquest 2014, relativa a les subvencions i medis de comunicació, que veig que teniu un increment del 18 per cent, que aquest any ha estat destinat un import de 69.500 euros respecte a l’any passat, que era de 58.500 euros. Ens agradaria saber el motiu d’aquest augment, a quins medis està destinada aquesta subvenció, i quin pressupost té l’edició de la revista *El Pont d’Esplugues* per a aquesta subvenció.

Moltes gràcies.”

La senyora alcaldessa:

“El senyor Javier Mederos. Senyor Mederos, té un minut per a cada.”

El senyor Mederos:

“Bona nit, senyora alcaldessa, equip de govern, regidors i regidores. La primera pregunta seria demanar quin és el número de persones que estan sent ateses pels serveis socials a data de maig de 2014, i quina és l’ajuda que ara mateix estaria al cap de totes, quina és exactament l’ajuda més sol·licitada pels usuaris.

Y la segunda pregunta sería preguntar sobre las becas del *casal d’estiu*, y sería preguntar cuántas plazas se prevé destinar para el *casal d’estiu*, y qué requisitos exactamente, o si se ha incluido algún requisito más a diferencia del año pasado.

Muchísimas gracias.”

La senyora alcaldessa:

“El senyor Sergi Oliveres. Senyor Oliveres, té una o dues qüestions? Doncs té un minut.”

El senyor Oliveres:

“Bé, és només un aclariment. En el passat ple vam presentar des de la CUP d’Esplugues una proposta de suport en defensa..., de suport a la Plataforma de les Terres de l’Ebre..., de l’Ebre, perdó, i ens van telefonar dient que no entraria pel ple d’abril, degut a què no l’havíem presentat amb quinze dies hàbils d’antelació. En el ROM, a l’article 108 nosaltres veiem que les proposicions, diu textualment que les proposicions es podran presentar en el registre municipal fins a quinze dies abans de la celebració del plenari, sense parlar de dies hàbils o de naturals. Llavors, era simplement aclarir si és un tema que es pot..., bé, que és potestat d’algú en el moment de posar els hàbils o no, o simplement... Aclarir-ho això, en tot cas.”

La senyora alcaldessa:

“Ara ho consultem, no? Ara ho consultarem. El senyor Tomàs Llassat. Té una o dues qüestions? Té un minut.”

El senyor Llassat:

“Hola, bona tarda. Sóc Tomàs Llassat, responsable del bar La Lloca, del carrer Mestre Joaquim Rosal 11, i vull fer una pregunta... (*Remor de veus.*) Ara se sent? Molt bé. Doncs vull fer una pregunta destinada a tots els grups polítics i regidors no adscrits. Aviam. Per les dimensions del carrer, davant del meu establiment no puc gaudir de terrassa a la vorera per als meus clients. A finals del 2012 vaig demanar instal·lar una terrassa utilitzant una plaça d'aparcament regulat davant del meu establiment. La resposta va ser negativa, perquè no hi havia una normativa al respecte a l'ajuntament. El juliol del 2013 vaig repetir la petició, però només per un període limitat, per a la Festa Major d'Esplugues, de la Diada a la Mercè. En aquest cas, la resposta va ser positiva, interpretant que es tractava d'una prova pilot. El resultat va ser totalment satisfactori, tant per la meva part com per part del municipi, ja que ni hi va haver cap queixa ni problema. A molts municipis existeixen aquest tipus de terrasses durant tot l'any, sense que es registri cap distorsió a la vida quotidiana dels seus ciutadans. A Cornellà i Sant Joan Despí, per exemple, els seus ciutadans poden gaudir d'aquestes terrasses tot l'any.

Per altra banda, la crisi actual i la prohibició de fumar a l'interior dels bars ha generat un decrement de l'activitat que posa en perill fins i tot la continuïtat dels negocis. En el meu cas, la caixa diària, la mitjana no arriba al 50 per cent del valor que tenia en el 2007. La terrassa seria una ajuda per superar aquesta situació tan dolenta. A més, es tracta d'un element impulsor del passeig pel carrer per part dels espluguins, que segur s'ha de traduir en un impuls del comerç local. Les zones comercials de totes les ciutats estan lliures de cotxes per fer més còmode el passeig dels vianants. També pot ajudar a canviar la vella imatge d'Esplugues com a ciutat dormitori, recuperant hàbits com sortir a prendre una copeta després de sopar, o fer el «vermutet» a sota de casa.

En funció de tot això, he sol·licitat autorització per a una terrassa davant del meu bar des del dia de la revetlla de Sant Joan fins a la Mercè, en principi una altra vegada en forma de prova pilot. Entenc que no és tan sols una autorització privada per a mi, sinó que està oberta a tots els bars restaurants i similars d'Esplugues amb els mateixos condicionants que jo, i també entenc que es tracta d'una ajuda per a un conjunt de comerços que no causa cap mena de distorsió, molèstia ni inconvenient a la resta de ciutadans. És, doncs, àmpliament positiva per al municipi.

Aleshores, la pregunta que faig és si estan vostès d'acord amb autoritzar aquest tipus de terrasses des de l'estiu d'aquest any 2014, i evidentment, per què.”

La senyora alcaldessa:

“Doncs em sembla que ens queden dues paraules. Primer la senyora Yolanda Cañamares i després la senyora Neus Oró. Senyora Cañamares, què vol fer, una o dues? Doncs té un minut.”

La senyora Cañamares:

“A veure..., lo que yo vengo a decir es que en el barrio de Can Clota, donde nosotros tres vivimos, y creo que hay más gente de Can Clota aquí, tenemos un problema bastante grave desde hace bastante tiempo con el tema de las cucarachas, y la regidora de Can Clota lo sabe desde hace un año, y nadie ha hecho absolutamente nada, y es bastante asqueroso entrar en la escalera de tu portal –perdón por la expresión– y encontrarte unas cucarachas así en la calle, en todos los sitios, es una vergüenza. Entonces, yo quiero que por favor se solucione el tema por parte del ayuntamiento, que fumiguen o que hagan algo, porque a mí me entran por el desagüe, yo vivo en el ático y me entran por el desagüe, lo tengo tapado, evidentemente, para que no me entren, pero hay problemas. Luego, a los que viven en el entresuelo lo mismo, y en sí en todo lo que es el triángulo este de Can Clota, calle Miramar, calle Lealtad y Anselmo Clavé, sobre todo ahí, hay a montones. Entonces, yo creo que habría que hacer alguna cosa al respecto.

Gracias.”

La senyora alcaldessa:

“No, no. Moltes gràcies a la senyora Cañamares, faltaria més. i per últim, la senyora Neus Oró. Senyora Oró, té una o dues qüestions? (*Veü de fons.*) Bé, doncs entenc que té dues qüestions, i vostè anirà rapideta avui.”

La senyora Oró:

“Sí. Primer de tot, felicitar-la perquè ha estat molt àgil i molt intel·ligent, al final s’ha fet com vostè volia, que primer parlés el senyor aquest. Després, dir públicament la meva protesta per la discriminació a què s’està sotmetent els veïns i veïnes d’Esplugues. No sóc sòcia d’aquesta entitat, no ho penso ser, però sí que hi col·laboro de diferents maneres.

Després, una altra cosa: m’ha sobtat moltíssim, des de fa un cert temps, la quantitat de cartells, tant d’Esquerra Republicana, de CUP, etcètera, on apareixen unes pintades que no m’agraden. Tampoc m’agraden quan les fa al PP, tampoc m’agraden quan els les posen a Convergència, considero que és de pèssima educació i denota el nostre sentit democràtic que tenim.

Avui m’ho ha posat en safata el senyor Jordi Figueras en parlar dels ocells. A les sis i quart del dematí, la meva amiga un dia em va portar al costat de la piscina, i tot estant allí vaig veure un berrat pescaire magnífic, imponent, genial, va alçar el vol, va saltar a l’altre costat, i allí va agafar una *rana*. Va saltar una altra vegada una mica més enllà, i va agafar una altra *rana*. Això passa a les sis i quart del dematí. Els carrers estan posats ja eh? Ho dic perquè

hi ha veïns que em diuen: «Ja estan posats els carrers?» Sí, sí, ja estan posats els carrers.

I després una altra cosa. El dia aquell que vostès van fer la presentació de les obres que es volen fer al carrer Quintana, vaig veure que no li posaven suficient èmfasi a què vol dir plantar un arbre. Potser haurem d'acudir al servei de Medi Ambient de la Generalitat, quant oxigen proporciona un arbre adult, què significa. No solament és una cosa verda i bonica, sinó que donat la quantitat de cotxes, i sobretot pel carrer Quintana, que passen, a mi m'ha vingut molta gent a preguntar: «I per què posen els arbres –per què posen els arbres?» Dic: «I per què deixen passar tants cotxes –per què deixen passar tants cotxes?» «Posaria vostè un filtre?» «Sí.» Doncs això és alguna cosa més que un filtre. Se'ls ha hagut de dir, gent ha vingut allí a preguntar-me coses. Penso que vostès, en un moment de fer una cosa així, també seria bo que algú, en pla ecologista i tal i qual, també ho pogués dir. Està tot bastant a la taula, perquè encara que gent del públic també té una certa preparació i coneixement, tampoc no tenim tant prestigi i tanta vàlua.

I finalment, els diré una cosa: a la cantonada carrer Carmen amb Quintana, a mà dreta baixant cap a l'església, en aquella cantonada es posen cotxes. Jo passo normalment per allà quan surto de casa. No hi ha dia que no tingui dos o tres ensurts cada vegada que hi passo, perquè el cotxe aquell no em permet veure el cotxe que ve, llençat, *nada de a treinta, que a treinta, treinta, treinta, encara, encara, però treinta no el fan*, i és perillós. Ahir una dona i jo passàvem a la par, i diu: «Què?» I dic: «No, no, ens hem d'apartat o posar-nos ales, no tenim més solució en aquest pas.» Per tant, si us plau, d'una manera o altra, quan facin vostès la configuració... He vist passejant amb la meva amiga que a Esplugues ja existeixen aquells traçats a les cruïlles que vaig dir i vaig comentar allí, quan vostès preparaven el d'això, ja n'hi ha bastants, n'he vist tres o quatre com a mínim, m'he de fixar més i tal. Fins ara només ho tenia assimilat veient reportatges de ciutats d'Europa.

Disculpin, perquè veig que sí que esteu a l'alçada.

Moltes gràcies.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé, doncs moltes gràcies, i hi donem resposta. Hi ha algunes qüestions que s'han plantejat a tots els grups i, per tant, doncs, si els sembla bé, començaríem amb aquestes respostes. Entenc que el primer seria el senyor Pons?”

La senyora alcaldessa:

“No, no teníem cap paraula més. (*Veü de fons.*) Bé, ho sento molt, tenim... És que ho sento molt, de veritat.”

La senyora alcaldessa:

“Senyor Figueras, només dir-li una cosa, i és que nosaltres no diem mai «la conya» del senyor Figueras ni «la conya» d'Esquerra Republicana, per tant, vostè digui el que hagi de dir, però no digui «la conya» de l'equip de govern. És l'únic que nosaltres li demanàriem. Sí, això quan surtin les actes ho podrà recuperar exactament, per tant, digui el que hagi de dir, és lògic, i en democràcia la riquesa de la diversitat d'opinions ens fa molt plurals... Sí, «la conya» de l'equip de govern. I a més..., exacte, hi ha regidors que ho han sentit perfectament. És l'únic que li demanaria. Potser referir-se a l'equip de govern d'una altra manera, i no com «la conya».

I dit això, doncs, té el torn de paraules el Grup de Convergència i Unió.”

El senyor Giner:

“Bien, sobre la pregunta del señor San Martín. Ha leído un escrito y entonces... Bueno, yo sobre este tema del tanatorio creo que hemos dado explicaciones sobradamente, pero además es que las hemos repetido tanto en encuentros con ustedes como con un conjunto de representantes de los vecinos, como en este mismo pleno, por lo tanto, es reiterarse una vez más en el contenido de lo que hemos dicho. No obstante, sí que creo que es interesante que usted haya aportado algunos elementos nuevos que yo creo que vale la pena contestar. Uno es el tema este de «hombre, estamos en esta situación», decía la portavoz de Iniciativa, «después de dos años estamos en el principio». Sí, lo estamos. Si el ayuntamiento en su momento hubiera aplicado de entrada el derecho de los que solicitaron eso, no estaríamos en esa situación, el tanatorio seguramente estaría en construcción, eso es verdad, en la Plaza de la Constitución. Lo que pasa es que el ayuntamiento lo que quiso hacer es, previa consulta a las asociaciones de vecinos más directamente afectadas, intentar buscar una situación, una ubicación que pudiera ser objeto de un mayor consenso, y eso solo lo podíamos hacer en un terreno de propiedad municipal, no en un terreno de propiedad privada. No podíamos ir a un privado y decirle: «Oiga, venda usted este terreno a estos señores, porque quieren montar un tanatorio.» Eso es, como usted comprenderá y es fácilmente entendible, imposible.

Fíjese usted que el informe este al que ha hecho referencia, es un informe que se produce después de haber aceptado el ayuntamiento, el equipo de gobierno, gestionar la posibilidad de buscar un terreno más idóneo. Ese informe no se produce a priori sino a posteriori, y ese informe lo que dice, y lo hemos manifestado también repetidamente, es una opinión absolutamente subjetiva del técnico que lo hace. Fíjese usted que los mismos servicios técnicos que hacen ese informe dicen que esa instalación cabe en la Plaza de la Constitución, ¿no? Por lo tanto, eso es un criterio absolutamente especulativo del técnico que en ese caso redacta el informe. Ese técnico tendría que haber dicho: «Mire usted, lo que permutan, el valor económico de lo que permutan, que es de lo que se trata, es igual o superior.» Es eso. Todo lo que añadió el técnico son meras especulaciones. Además que ya le digo, ese informe es posterior a la decisión del ayuntamiento, al ofrecimiento del ayuntamiento de buscar un terreno que quizá fuera más conveniente, por lo tanto, no tiene un

hilo directo. Porque en eso además participé yo muy directamente. Yo me reuní con las asociaciones de vecinos, me explicaron, hubo varias reuniones y me explicaron que no estaban de acuerdo. Una sí que estaba de acuerdo, que era la de propietarios de Ciudad Diagonal, y las otras no lo estaban, y entonces al final se consensuó, se dijo: «Bueno, vamos a intentar buscar una solución.» Y lo que intentamos fue buscar esa solución, ese terreno de propiedad municipal, como no podía ser de otra manera. No podía ser un terreno privado.

Finalmente, bueno, también se dijo repetidamente que nosotros, puesto que era un terreno municipal, como que no promovíamos ninguna empresa para montar ningún tanatorio ni participábamos en esa promoción, pues si era un terreno municipal si había oposición vecinal tampoco íbamos a hacer la permuta. La empresa digamos que ha ejercido su derecho, y lo que ha planteado es volver otra vez al planeamiento inicial, por eso al cabo de dos años estamos donde estamos. Si no nos hubiéramos ofrecido a buscar una posible solución, el tanatorio o estaría acabado o estaría en construcción.

Otra de las cuestiones que ha dicho ha sido el tema de... Ha hablado usted de los aspectos de orden administrativo. Mire, no son de orden administrativo, y también lo hemos repetido muchas veces, son de orden legal, que no es lo mismo. No es simplemente un trámite administrativo sino que hay un ordenamiento legal que hay que cumplir, y el ayuntamiento viene obligado a cumplir la normativa legal, y cuando alguien quiere ejercer un derecho, y lo tiene, pues no hay más remedio que respetarlo, nos guste o no nos guste, nos guste la instalación o nos guste la actividad, pero hay que respetarlo. Y el criterio, al final preguntaba: «¿Cuál es el criterio del ayuntamiento?» Pues el que le he dicho: respetar la legalidad vigente, no puede ser de otra manera, no podemos hacer otra cosa. Sí que hay una posibilidad, ¿no? Mire, el riesgo... Algún portavoz ha dicho: «Lo que hay que impedir es que se haga esto, porque claro, si los vecinos no están de acuerdo...», etcétera. Mire, la posibilidad que hay es que si decimos que no, aparte de las consecuencias legales que eso pueda tener, incluso a nivel de responsabilidad patrimonial personal y particular de los miembros de la corporación, aparte de eso, es que el propietario del terreno nos pide la expropiación, ésa es la otra consecuencia, y eso tampoco se les dice a ustedes, y sin embargo es una realidad, y nos podemos encontrar en este caso, y por lo tanto puede resultar una operación muy onerosa para el ayuntamiento, además de las responsabilidades que se puedan derivar de que este equipo de gobierno no tramite un planeamiento al cual en ese caso el propietario o la empresa interesada tiene derecho. Es que no podemos hacer otra cosa.

Si les parece, continuamos con las preguntas. La pregunta del señor Vilaseca. En el caso de que se aprobara el planeamiento, es el momento para dejar sin efecto... En el cas que s'aprovés el planejament, seria el moment de deixar sense efecte, doncs, el conveni inicialment aprovat, que tampoc està aprovat definitivament, això ja vam explicar-ho, està aprovat inicialment. Inicialment, exposició pública, presentació d'al·legacions, i a partir d'aquí tocaria l'aprovació definitiva, però com que no ho està, en el moment en què s'aprovés el planejament sí que s'aprofitaria per deixar sense efecte l'aprovació inicial d'aquest conveni. Aquesta seria la resposta y el moment oportú per fer-ho.

Quant al senyor Raventós, del tema aquest de veïns i veïnes, com també s'ha recordat, ja fa dos, tres anys s'ha anat repetint. Vostès han participat activament com a veïns i veïnes a les sessions del ple i en el torn posterior al de les associacions de veïns. És un tema que ja vam discutir en el seu moment, i que coneixen sobradament quin és el nostre criteri en aquest sentit i, per tant jo, com que ja el coneixen, doncs el ratifico.

I quant al tema dels lavabos als parcs públics, doncs aquesta proposta ciutadana va quedar rebutjada, aquest va ser l'acord. La van presentar i finalment es va votar, va ser sotmesa a votació i va ser rebutjada. No obstant, sí que vam dir que fariem els estudis econòmics per veure si d'alguna manera podia ser viable o inviable. Miri, els estudis –i això ho vam comentar diverses vegades– per qüestions de connexió al clavegueram, etcètera, són uns estudis que suposen unes despeses astronòmiques. Però és que, a més, a més, els propis mòduls tenen també uns costos astronòmics. Però és que a més a més vam anar a alguna fira, per exemple vam anar a Municipàlia, a Lleida, expressament, amb la intenció de veure aquest tipus d'instal·lació, i vam veure les que hi havia al mercat en aquell moment que oferien. Ningú garanteix un tractament antivandàlic, que en un lloc com el parc no pugui ser objecte de destrucció, manipulació i inutilització. Ningú ens ho va oferir, per tant, hi ha una dificultat clara, i jo em reitero en aquests criteris que en algun moment també els he explicat.

La señora Benito, se refería ese estudio de beca seguramente a un tema, exactamente, de un estudio de tarificación social de la Universidad de Barcelona, ¿eh? No era un estudio de becas exactamente, sino un estudio sobre la posible aplicación de la tarificación social en algunos de los servicios que presta el ayuntamiento. En cuanto a los carriles bici solo hay una posibilidad, que es que la policía sancione, y en ese sentido la señora Carbonell muchas veces ha reiterado el problema que suponen las bicicletas. Todos hemos sido objeto seguramente de alguna posibilidad de atropello por parte de algún ciclista, porque la verdad es que muchos circulan a una velocidad desmesurada, y tienes que quedarte quieto porque si vas a la izquierda o a la derecha corres el riesgo de que se le ocurra hacer lo mismo y se te lleven por delante. En ese caso yo me reitero en el tema. Se habló con la policía a raíz de las intervenciones de la señora Carbonell, y ellos han de vigilar también la circulación de los ciclistas, que se adecúe no solo al civismo sino a las normas del código de circulación, que las tienen. Hicimos un prospecto, un folleto, que se repartió a todos los buzones, donde se recordaban esas normas para la circulación de los ciclistas, sin que eso entrañara ningún tipo de riesgo para la población.

El señor Julio Roldán habla del paso subterráneo de los Tres Molinos, y bueno, está pendiente de recepción por parte de Carreteras. Ésa es una obra que no recibe el propio ayuntamiento, sino que la ha de recibir Carreteras de la Generalitat en este caso, que son, digamos, los titulares de la vía. Ellos serían los que tendrían que recibirla, y no la han recibido todavía, pero además no hace falta decirles que está pendiente de finalización, y además se han producido desperfectos, con lo cual, habrá que hacer otro

tratamiento que no sea el aplacado que hay actualmente, porque tantas veces como pongamos el aplacado seguramente tantas veces se va a destruir, e iremos al hormigón visto, seguramente, como una cosa práctica.

Y en cuanto al tema del auditorio que hablaba usted, no hay una cantidad concreta, porque la obra del auditorio está paralizada, por tanto, no sabemos cuál sería en este caso el importe final de la obra. Lo que sí que es cierto es que no se ha dedicado a la cimentación, o ese importe del que usted habla, hipotético importe, eh?, que no está confirmado, no se lo puedo asegurar en este momento. Las cosas han cambiado, la obra está paralizada, no hay medios económicos en este momento para llevarla para adelante. Recuerdo, lo explicamos también, que una vez acabado el proyecto y adjudicado, la Generalitat, para obtener un concierto con la *conselleria* de Cultura, nos exigió que hubiera una sala más, y entonces se modificó la estructura y hubo una sala más. Hubo también deficiencias en la redacción del proyecto, y hubo que modificar el sistema de los muros pantalla, y esto provocó también un incremento en el gasto, pero ni podemos concretar exactamente el importe ni se utilizó todo en cimentación, sino que hubo una serie de circunstancias sobrevenidas, como esto que le comento de la Generalitat, que había que modificar el proyecto para poder introducir esta segunda sala, que está prevista y está en la planta baja. Se puede ver, tal como está ahora se podría ver cuál es su ubicación.

Al senyor Guillermo Francés, bé, la partida de les subvencions d'Esplugues, es refereix a Esplugues Televisió, amb motiu de la celebració del trentè aniversari, és un acord de la junta de portaveus, cada vegada que hi ha un aniversari significatiu d'una entitat, doncs l'ajuntament fa alguna aportació, perquè aquell aniversari comporta sempre un increment de l'activitat, o una activitat concreta de celebració d'això i, per tant, el que vam fer és, doncs, acordar aportar aquesta quantitat. *El Pont* no es mou pel mateix criteri, *El Pont* té una partida específica dins de l'ajuntament.

Al señor Javier Mederos le contestará, si le parece, Sara Forgas, que es la concejal responsable.”

La senyora Forgas:

“Señor Mederos, en este momento en servicios sociales tenemos 3.155 expedientes abiertos. Cada expediente corresponde a una persona física, por tanto, podría ocurrir que en una misma familia hubiese uno, dos o más expedientes abiertos. Nos preguntaba cuál era la ayuda más solicitada: es la del banco de alimentos, porque atiende a 663 familias; en segundo lugar hablaríamos de las becas comedor, porque actualmente son 281. También nos preguntaba sobre los criterios sobre las becas del *casal d'estiu*: son los mismos criterios que utilizamos para dar las becas comedor; de hecho, quien tiene otorgada una beca de comedor, automáticamente si pide la beca de *casal d'estiu* la tiene concedida.”

El senyor Giner:

“El senyor Sergi Oliveres planteja el tema dels quinze dies. Miri, nosaltres, quan entra qualsevol proposta, i la rep el servei, que no la rebem directament nosaltres, passa a serveis jurídics, que dictamina si entra dins del termini o no entra dins del termini. I jo crec recordar que en aquest cas eren quinze dies hàbils, o són quinze dies hàbils, encara que el reglament no digui res, això és el que entenen els serveis jurídics. Si no diu res són quinze dies hàbils, si no diria quinze dies naturals, i per això, segurament, no va poder entrar. Però ja li dic, no és a criteri polític ni molt menys, sinó que són els serveis jurídics els qui dictaminen si està dins de termini o no, i en aquest cas es referiria segurament als quinze dies hàbils, en no dir que són naturals.

Pel que fa referència al senyor Tomàs Llassat. Miri, aquest és un tema evidentment que suscita debat, i suscita, doncs, posicionaments segurament diferents, i evidentment qualsevol criteri en aquest sentit és respectable, faltaria més. Però el que sí que és veritat és que es produeix una doble situació complicada: la pròpia terrassa de l'any passat, de la Festa Major, que vostè va posar, va provocar algunes queixes directes a l'ajuntament. Ningú ens fa felicitar. O sigui, no escriu ningú un correu o s'adreça ningú a l'ajuntament per felicitar-nos per la iniciativa, sinó el que vam rebre nosaltres són, per a dues de les terrasses, una queixa d'uns veïns directament sobre que provocaven molèsties. I és complicat aquest tema. Pel que suposaria si tothom demanés les terrasses, que tothom no té per què demanar-les, segur que no, però posem-nos en el cas hipotètic que tothom les demanés. Això suposaria que s'haurien d'eliminar 160 places de pàrquing. Bé, això provocaria segurament discrepàncies també a nivell veïnal, no?

I per altra banda, també és veritat que hi ha un tema, que és de soroll. Els sorolls són les queixes fonamentals que es produeixen sempre en aquest tipus d'activitat, i més en període d'estiu, quan una persona que viu al primer té la finestra oberta i escolta la conversa o el que sigui per part dels que estan a la terrassa, i els provoca molèsties. D'això en tenim tot l'estiu, en tenim un riu que van arribant, de molèsties i queixes en aquest sentit. Per tant, nosaltres, l'equip de govern, això ho hem valorat molt bé, i el que pensem és, evidentment, que no és convenient en aquests moments procedir a la utilització d'aquest tipus d'instal·lacions, sincerament. És perquè la valoració que es va fer d'aquesta experiència pilot és la que li comentava, es produeixen queixes. L'equilibri amb això és molt complicat –és molt complicat– i en una situació, que és la que és, doncs pensem que és una actuació que tindria –i és la nostra opinió– un rebuig important per part del veïnat, i aquesta és la nostra posició en aquest tema.

La senyora Yolanda Cañamares, que parlava de les cuques i tal. Concretament, aquest és un problema que també l'hem comentat en alguna ocasió, un problema que s'ha vingut estenent. No ve d'Esplugues, no surten a Esplugues per generació espontània, sinó que a través del clavegueram s'ha anat estenent per la xarxa de col·lectors, i aquestes vénen de Barcelona, per tant, s'han estès per la part d'Hospitalet, per la part de Can Clota, que està a prop de Can Vidalet, i Can Clota. En aquests moments a Can Clota s'estan fent uns tractaments cada quinze dies al clavegueram, per intentar pal·liar el problema, i nosaltres en aquest pressupost el que hem fet ha sigut incrementar la partida dedicada al clavegueram, fonamentalment per combatre l'aparició

d'aquests escarabats, aquestes cuques a què vostè feia referència. En aquests moments fem aquest tractament. Si vostè veu que això va a més, o que això no funciona, digui-ho, si us plau, perquè ho comunicarem al servei que s'encarrega de fer-ho. (*Veus de fons.*) Bé, vostè diu, en definitiva, que el tractament no és efectiu. Tampoc són immediats, però no obstant ho passarem al servei, també ho passarem al servei.

I pel que fa a la senyora Neus Oró, el que ha fet és, entenc jo, una sèrie de manifestacions, de reflexions, sobre alguns temes, ja directament conseqüència del ple, o altres que vostè ha considerat convenients.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé, m'agradaria afegir només tres coses. En el cas precisament del problema d'escarabats a Can Clota, cada quinze dies es fa aquest tractament, però jo crec que el que hem de fer és continuar treballant d'aquesta manera, i veure si definitivament no haurem de pensar en alguna cosa més... No pot prendre la paraula, això, ho sento, funciona així. Ara en parlem, si vol vostè. Però cada quinze es fa, i jo entenc que si després d'un cert període, un cert termini de temps veiem que no funciona, doncs els tècnics, aquí ja no és una qüestió política, disculpi'm, han de ser els tècnics els que trobin quina ha de ser la manera més eficaç per poder fer l'extermini més radical.

L'altre tema és l'auditori. Jo només oferir-li al senyor Roldán, ja que ha preguntat per l'auditori, una explicació més extensa. Jo crec que el portaveu ho ha explicat bé, avui tampoc no teníem dades suficients i potser no ha pogut ser tan contundent com caldria, però està clar que jo sí que li vull dir una cosa: es va canviar de metodologia en la cimentació, però això no és una desviació de 8 milions d'euros, que és el que vostè també ha preguntat, jo això ja li dic amb claredat encara que no tinguem aquí les xifres. Però si vol tranquil·lament un dia podem seure i podem explicar això que li ha explicat ràpidament d'una sala extra, canvi en la cimentació, i aquestes dades vostè les tindrà, i a partir d'aquí, doncs, es farà la seva composició i podrà pensar el que vulgui, però en qualsevol cas tenir les dades exactes, que penso que sempre és positiu.

I després ja, l'última qüestió que jo volia comentar era el tema de –perquè a mi no m'ha quedat clar– les proposicions, i el tema que plantejava el senyor Oliveres. Jo tenia entès que és que s'havia entrat per registre, no amb el termini de temps suficient, és a dir, no amb quinze dies sinó més tard. Però pel que veig, i això ho desprenç ara de la qüestió que ha plantejat el senyor Oliveres, això ben bé no és així, i per tant, si els sembla bé, jo crec que el millor és que en junta de portaveus facin una lectura acurada i tranquil·la, perquè jo crec que al final això no és un procediment administratiu, és un ROM –és un ROM– i com que és un ROM, doncs jo crec que nosaltres podem decidir si són quinze dies hàbils o naturals, no cal exagerar les coses. (*Veus de fons.*) Molt bé, doncs ho decideixen vostès, seran hàbils, tothom ho sabrà, i també ho sabrà en aquest cas aquesta entitat. (*Veus de fons.*) Molt bé. Bé, però torno... Molt bé, és un reglament orgànic municipal que nosaltres en qualsevol cas... (*Veus de fons.*) Sí, tot el que vostès... (*Veus de fons.*)

Bé, jo crec que nosaltres sempre podem fer una lectura, com la fem en tot, perquè efectivament, hi ha un minut per intervenir però al final no mirem que siguin exactament seixanta segons i, per tant, jo crec que vostès tranquil·lament, a la junta de portaveus... I si s'ha de mantenir, com a mínim seran hàbils i tothom ho sabrà i, per tant, ja comptarem perquè no siguin naturals, oi?, que jo crec que així em quedo més tranquil·la si fem aquesta interpretació, i a partir d'aquí, doncs, res més, moltíssimes gràcies, i s'aixeca la sessió.”